

Lægehjælp. Indtil denne kan faas, er der ikke andet at gøre end hvert 10de Minut, baade Nat og Dag, at *rense det angrebne Øje* for den omtalte Afsondring.

Kensningen foretages med vel udkogt rent Vand, som er godt afkølet. Man laver 15 til 20 Totter af Sygevat af en Valdnøds Størrelse (i Mangel deraf smaa i Vand udkogte Lærredslapper). Disse dyppes i Vandet og udtrykkes, saa at de kun er fugtige. Med en af de gennemfugtede Totter berøres Øjenlaagenes Overflade og *opsuges* al den Materie, der er flydt ud. Den brugte Tot kastes da i en Spølkumme, hvori der er lagt et Stykke tørt gammelt Lærred, der gaar lidt ud over Randen. Man tager derefter en ny Tot, og idet man trækker det nederste Øjenlaag lidt nedad, trykker man Totten let mod Spalten for at opsuge Materien. Er Øjnene tilklæbede, maa de fugtes, til de aabne sig, inden Øjenlaaget trækkes ned. Stadig tages ny Totter til Opsugning af Materien. Om fornødent, kan man lette Udfloddet ved ogsaa at trække det øverste Øjenlaag lidt opad; men man bør omhyggeligt *undgaa at anvende noget Tryk paa Øjnene*.

Man vedbliver saaledes, stadig med ny Totter, at opsuge Materien, indtil der ikke mere fremkommer nogen.

Naar Berøringen sker varsomt, behøver Barnets Søvn ikke at forstyrres.

Da den fra det angrebne Øje afsondrede slimagtige Vædske er i høj Grad *smitsom*, maa det Vand, som benyttes, idelig fornyes; og da meget ofte først det ene Øje angribes, og der er en Mulighed for, at det andet kan gaa fri, maa man vel vogte sig for at benytte de samme Ting til det andet Øje og hver Gang — med nyvadskede Hænder — *rense det mindst angrebne Øje først*; ogsaa med Hensyn til ens egne Øjne maa iagttages al mulig Forsigtighed.

At der i det hele maa sørges for jævn Temperatur og frisk Luft i Sygeværelset, og at Barnets Øje ikke maa udsættes for stærkt Lys, behøver næppe særlig at tilføjes.

Tilsidst samles alle Totterne i Lærredet og kastes med dette i Ilden.

Det tilraades forud for Fødselen at være forsynet med en større Portion (for 50 Øre) Sygevat.